

Cauza C-239/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data primirii:**

17 aprilie 2023

Instanța:

Verwaltungsgericht Sigmaringen (Germania)

Data deciziei de trimitere:

28 martie 2023

Reclamantă:

Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung

Pârât:

Land Baden-Württemberg

Obiectul procedurii principale

FEGA și FEADR – Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 – Indemnizație compensatorie pentru zonele montane și anumite zone care se confruntă cu constrângeri specifice – Condiții de eligibilitate – Zona programului – Punerea în aplicare a unei operațiuni în afara domeniului programului – Dispoziții administrative

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea dreptului Uniunii, articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

- 1) Sunt compatibile cu articolul 31 alineatul (1) primul paragraf și alineatul (2), precum și cu articolul 32 alineatul (1) litera (a), alineatul (2) primul paragraf și alineatul (3) al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 o reglementare administrativă națională și o practică de finanțare

care exclud plata unei indemnizații compensatorii pentru suprafețe situate în zonele montane și în anumite zone care se confruntă cu constrângeri specifice numai pentru motivul că suprafețele eligibile pentru plata indemnizației compensatorii se află în afara regiunii, în sensul articolului 2 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, a statului membru care acordă indemnizația compensatorie? Este sediul social al fermierului care cultivă terenul un criteriu de diferențiere permis în acest sens?

- 2) Articolul 31 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 trebuie interpretat în sensul că reglementarea unui stat membru sau a unei regiuni a statului membru care a decis să efectueze plăți către fermierii din zonele montane și din alte zone care se confruntă cu alte constrângeri în sensul articolului 31 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 trebuie concepută astfel încât plata să fie acordată și pentru terenurile care au fost clasificate drept zone montane sau zone care se confruntă cu alte constrângeri, în sensul articolului 32 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, de către un alt stat membru sau de către o altă regiune a aceluiași stat membru, acest din urmă stat sau această din urmă regiune decidând de asemenea să efectueze plăți pentru fermierii din zonele montane și din zone care se confruntă cu alte constrângeri în sensul articolului 31 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013?
- 3) Articolul 31 alineatul (1) primul paragraf și alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 trebuie interpretat în sensul că, în principiu, această dispoziție conferă direct fermierului, în temeiul dreptului Uniunii, dreptul de a obține plata (indemnizația compensatorie) din partea statului membru sau a regiunii acelui stat membru în cazul în care agricultorul își desfășoară activitatea și cultivă terenuri care sunt desemnate de statul membru sau regiunea statului membru ca zonă montană sau altă zonă care se confruntă cu alte constrângeri în sensul articolului 32 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, iar statul membru în cauză sau regiunea acestuia a decis efectuarea de plăți (indemnizații compensatorii) în sensul articolului 31 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013?

În cazul în care răspunsul la întrebarea precedentă este afirmativ:

- a) Împotriva cui se poate exercita dreptul, întemeiat pe legislația Uniunii, prevăzut la articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013? Acesta poate fi invocat întotdeauna în raport cu statul membru propriu-zis sau, în orice caz, în raport cu regiunea [articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013] statului membru, dacă regiunea, independent de statul membru, a decis să acorde indemnizații compensatorii fermierilor în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013?

- b) Dreptul la indemnizație compensatorie întemeiat pe legislația Uniunii presupune în principiu că fermierul trebuie să îndeplinească, pe lângă cerințele prevăzute de articolul 31 alineatul (1) primul paragraf și alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, cerințe suplimentare impuse de statul membru sau de regiunea care acordă indemnizația compensatorie, în cadrul punerii sale în aplicare la nivel național?
- 4) În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este negativ:

Articolul 31 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 trebuie interpretat în sensul că reglementările unui stat membru sau ale uneia dintre regiunile sale care stabilesc condițiile de acordare a plății (indemnizația compensatorie) în sensul articolului 31 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 trebuie să aibă o calitate juridică care să asigure că fermierii au dreptul la obținerea plății (indemnizație compensatorie) dacă îndeplinesc condițiile de plată stabilite de statul membru respectiv sau de regiunile sale, indiferent de practica efectivă de finanțare a statului membru sau a regiunii sale?

Dispozițiile dreptului Uniunii invocate

Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005, în special articolul 31 alineatele (1) și (2) și articolul 32 alineatele (1)-(3)

Dispoziții naționale invocate

Verordnung über die Durchführung von Stützungsregelungen und des Integrierten Verwaltungs- und Kontrollsystems (InVeKoSV) (Regulamentul privind punerea în aplicare a schemelor de sprijin și a Sistemului integrat de administrare și control, denumit în continuare „InVeKoSV”) din 24 februarie 2015, articolul 2 alineatul 2

Legislația landului Baden Württemberg: Verwaltungsvorschrift des Ministeriums Ländlicher Raum zur Förderung landwirtschaftlicher Betriebe in Berggebieten und in bestimmten benachteiligten Gebieten (Regulamentul administrativ al Ministerului Zonelor Rurale pentru sprijinirea întreprinderilor agricole în zonele montane și în anumite zone care se confruntă cu constrângeri specifice, denumit în continuare „VwV AZL”) din 6 noiembrie 2019, punctele 2.1, 3.2, 3.2.1, 4.2

Scurtă descriere a faptelor și a procedurii

- 1 Reclamanta solicită o indemnizație compensatorie pentru terenurile agricole situate în Bavaria. Aceasta conduce o fermă de produse lactate în zona de frontieră dintre landurile federale Baden-Württemberg și Bavaria. Sediul central al întreprinderii se află în Baden-Württemberg. Reclamanta administrează aproximativ 111 hectare de teren în Baden-Württemberg și 27 4253 hectare de teren în Bavaria. Baden-Württemberg și Bavaria sunt, în sensul articolului 2 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 1305/2013, regiuni ale Republicii Federale Germania, ambele la nivelul „NUTS 1” în sensul Regulamentului (CE) nr. 1059/2003, care au calitatea de state autonome. Potrivit autorității bavareze competente, terenul reclamantului situat în Bavaria este situat într-o zonă montană; astfel de zone sunt desemnate ca zone eligibile în Bavaria și, teoretic, ar putea fi subvenționate în Bavaria cu o indemnizație compensatorie de 50 de euro pe hectar.
- 2 Resursele financiare puse la dispoziție de landul pârât pentru plata indemnizațiilor compensatorii provin în proporții diferite din bugetul FEADR, din fonduri ale Republicii Federale Germania și din resurse proprii ale pârâtului. Programele de sprijin ale landului pârât – inclusiv în ceea ce privește indemnizațiile compensatorii – sunt descrise în Maßnahmen- und Entwicklungsplan Ländlicher Raum Baden-Württemberg 2014-2020 (Planul de acțiune și dezvoltare pentru zonele rurale Baden-Württemberg 2014-2020, denumit în continuare „MEPL III”), care a fost aprobat de Comisie la 26.05.2015.
- 3 La data de 08.05.2019, reclamanta a solicitat pârâtului, pentru anul 2019, indemnizații compensatorii pentru administrarea de suprafețe agricole, printre altele pentru cele aproximativ 27 de hectare situate în Bavaria și care se confruntă cu constrângeri. Prin hotărârea din 05.12.2019 – comunicată la 10.02.2020 – cererea reclamantei cu privire la suprafețele situate în Bavaria a fost respinsă pe motiv că acestea nu se aflau în Baden-Württemberg. Procedura de opoziție nu a condus la o soluție favorabilă pentru reclamantă.
- 4 Reclamanta a formulat o acțiune în justiție la 17.06.2021. În acțiunea sa, aceasta solicită anularea deciziei din 5 decembrie 2019 (în versiunea deciziei adoptate în urma opoziției la 11.05.2021) și obligarea pârâtului să-i acorde o indemnizație compensatorie de 1 371,26 euro pentru terenul situat în Bavaria. În subsidiar, în ipoteza respingerii cererii principale, aceasta solicită să se declare că respingerea cererii sale de sprijin pentru terenurile situate în Bavaria și temeiul juridic al deciziei care prevede această respingere, și anume punctele 2.1 și 3.2.1 din Verwaltungsvorschrift des Ministeriums für Ländlichen Raum und Verbraucherschutz Baden-Württemberg zur Förderung landwirtschaftlicher Betriebe in Berggebieten und in bestimmten benachteiligten Gebieten (Regulamentul administrativ al Ministerului Zonelor Rurale și Protecției Consumatorilor din Baden-Württemberg privind promovarea exploatațiilor agricole în zonele montane și în anumite zone care se confruntă cu constrângeri,

denumit în continuare „VwV AZL”) din 06.11.2019, încalcă articolele 31 și articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

- 5 VwV AZL nu este un act al Parlamentului, ci un simplu regulament administrativ care controlează puterea discreționară a pârâtului și practica sa de finanțare. În domeniul administrării prestațiilor, cu alte cuvinte inclusiv în acordarea de plăți de către stat cetățenilor, nu este de obicei necesar, conform tradiției constituționale germane, să se adopte o lege parlamentară pentru a determina cine poate primi o plată în bani, când și în ce condiții. Reglementările administrative au un efect obligatoriu în sensul că administrația le aplică în practică în același mod (așa-numitul principiu potrivit căruia administrația este ținută de propriile decizii).
- 6 VwV AZL reglementează condițiile, precum și procedura de acordare a indemnizației compensatorii pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale în sensul articolului 31 din Regulamentul nr. 1305/2013 și prevede, în esență, că un solicitant trebuie să îndeplinească două condiții cumulative pentru a primi indemnizația compensatorie: (a) trebuie să aibă sediul social în Baden-Württemberg și (b) zona pentru care se acordă indemnizația compensatorie trebuie să fie situată în Baden-Württemberg și desemnată de Baden-Württemberg ca zonă care se confruntă cu constrângeri.
- 7 Bavaria a emis, de asemenea, un simplu regulament administrativ privind indemnizația compensatorie, în conformitate cu Regulamentul nr. 1305/2013, respectiv Richtlinie des Bayerischen Staatsministeriums für Ernährung, Landwirtschaft und Forsten zur Gewährung der Ausgleichszulage in benachteiligten Gebieten (Directiva Ministerului Bavarez al Alimentației, Agriculturii și Pădurilor privind acordarea indemnizației compensatorii în zonele care se confruntă cu constrângeri, denumită în continuare „AGZ”) din 01.03.2019. Această dispoziție administrativă prevede, *mutatis mutandis*, că: (a) exploatarea care urmează să fie sprijinită trebuie să aibă sediul social în Bavaria și (b) suprafața pentru care se acordă indemnizația compensatorie trebuie să fie situată în Bavaria și desemnată de Bavaria ca zonă care se confruntă cu constrângeri.
- 8 Pentru termenul „sediul social”, VwV AZL preia definiția prevăzută la articolul 2 din InVeKoSV. În temeiul articolului 2 alineatul 2 din InVeKoSV, sediul social este, în mod normal, locul situat în raza de competență a biroului fiscal responsabil cu stabilirea impozitului pe venit al titularului. În cazul societăților, al asociațiilor de persoane și al activelor, este responsabilă entitatea landului în circumscripția căreia se află conducerea comercială. În temeiul acestui regulament, în Germania, unei societăți i se atribuie un număr de întreprindere în funcție de locul unde sunt impozitate veniturile. Prin urmare, o întreprindere din Baden-Württemberg primește un număr de întreprindere al Baden-Württemberg, iar o întreprindere bavareză primește un număr de întreprindere al Bavariei. În consecință, în dosarul întreprinderii - care este utilizat pentru a procesa cererile de finanțare - o întreprindere germană este întotdeauna legată de un sediu social în unul dintre statele federale germane. Societățile străine – de exemplu, cele din Austria – care dețin terenuri în Baden-Württemberg pot solicita de asemenea

atribuirea unui număr de întreprindere al Baden-Württemberg. Spre deosebire de întreprinderile germane, nu există nicio legătură fixă cu o întreprindere salvată în dosarul companiei, deoarece acest lucru nu este (probabil) posibil din punct de vedere tehnic. Prin urmare, societatea străină – de exemplu austriacă – apare în dosarul societății cu un sediu social în Baden-Württemberg.

- 9 Autoritatea din Baden-Württemberg competentă pentru reclamantă aplică în mod regulat VwV AZL fără modificări și, în acest temei, acordă indemnizații compensatorii. Practica de finanțare a acestei autorități este în conformitate cu conținutul regulamentului administrativ. Prin urmare, cetățenii pot solicita, invocând principiul egalității de tratament [articolul 3 alineatul 1 din Grundgesetz (Legea fundamentală)], acordarea de indemnizații compensatorii în conformitate cu regulamentul administrativ.
- 10 În Baden-Württemberg, pentru examinarea cererilor de finanțare este utilizată o aplicație online. Între diversele aplicații ale landurilor federale germane are loc un control încrucișat al datelor, ceea ce împiedică posibilitatea de a depune mai multe cereri de finanțare în diferite landuri federale. O cerere de finanțare este posibilă numai în landul în care se află sediul social. Un astfel de control încrucișat al datelor nu are loc cu alte state membre ale Uniunii. Faptul că societățile străine pot avea un număr de societate care le-a fost atribuit în Baden-Württemberg înseamnă că acestea pot solicita finanțare în țara lor de origine, precum și în Baden-Württemberg și, dacă este necesar, în alte landuri federale germane.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

- 11 Reclamanta este exclusă de la plata indemnizației compensatorii din cauza practicii de finanțare a pârâtului întemeiate pe VwV AZL și aplicate în ceea ce privește suprafețele sale de teren situate în Bavaria, deși aceste suprafețe sunt zone montane și au fost desemnate ca zone eligibile pentru finanțare în Bavaria. În același timp, spre deosebire de societățile străine, aceasta nu poate depune o altă cerere de finanțare în afara Baden-Württemberg. Din acest motiv, nu poate solicita finanțare în Bavaria pentru terenurile sale situate în Bavaria.
- 12 În consecință, în temeiul dispozițiilor aplicabile în Baden-Württemberg și în Bavaria, reclamanta nu primește nicio indemnizație compensatorie pentru terenurile sale din Bavaria, nici din partea landului Baden-Württemberg, nici din partea landului Bavaria, deși Baden-Württemberg și Bavaria au decis fiecare să ofere și să plătească indemnizații compensatorii și în pofida faptului că Bavaria a desemnat terenurile în cauză ale reclamantei drept zone montane, fiind, așadar, eligibile pentru subvenție. Potrivit autorității bavareze competente, dacă ar fi gestionate de o fermă bavareză, s-ar plăti o indemnizație compensatorie de 50 de euro pe hectar pentru terenurile reclamantei situate în Bavaria.
- 13 În comparație cu o societate străină (de exemplu, austriacă), societățile germane (de frontieră) din Baden-Württemberg sunt mai dezavantajate în ceea ce privește indemnizația compensatorie (discriminare inversă). Fermele de frontieră din

Baden-Württemberg nu primesc o indemnizație compensatorie pentru toate zonele care se confruntă cu constrângeri naturale și pe care le cultivă, ci doar pentru zonele care sunt situate și în Baden-Württemberg. Nu se acordă nicio indemnizație compensatorie pentru zonele din afara frontierei landului. Companiile străine nu fac obiectul acestei restricții, deoarece pot solicita finanțare în țara lor de origine și, de asemenea, în Baden-Württemberg.

- 14 Instanța are îndoieli cu privire la interpretarea articolului 31 alineatul (1) primul paragraf și alineatul (2), precum și a articolului 32 alineatul (1) litera (a), alineatul (2) primul paragraf și alineatul (3) al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul nr. 1305/2013. Potrivit instanței de trimitere, din aceste dispoziții nu reiese în mod clar cât de extins este cadrul juridic al Uniunii care este relevant pentru statele membre în ceea ce privește conceperea măsurilor lor de sprijin legate de indemnizațiile compensatorii, în special în cazurile în care regiunile dintr-un stat membru au legături transfrontaliere. De asemenea, trebuie stabilit, presupunând că statul membru sau regiunea a decis să acorde sprijin sub formă de indemnizații compensatorii, care sunt criteriile de eligibilitate pe care statele membre sau regiunile pot să le prevadă (a se vedea punctul 1). De asemenea, nu este clar dacă, în cazul în care statul membru sau regiunea sa acordă sprijin prin indemnizații compensatorii, din articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1305/2013 decurge deja dreptul cetățeanului interesat la plata indemnizației compensatorii (a se vedea punctul 2), precum și dacă din dispozițiile dreptului Uniunii se poate deduce care trebuie să fie calitatea juridică a actelor de punere în aplicare ale statului membru sau ale regiunii care determină condițiile de eligibilitate pentru indemnizația compensatorie (a se vedea punctul 3).
- 15 1. Articolul 32 alineatele (2)-(4) din Regulamentul nr. 1305/2013 stabilește diferite criterii, pentru statele membre sau regiunile acestora, în baza cărora trebuie să aibă loc delimitarea zonelor eligibile prevăzute de acest regulament. Nu este clar pentru instanța de trimitere dacă aceste criterii de delimitare a suprafeței sunt exhaustive și ce cerințe trebuie deduse din normele menționate mai sus în ceea ce privește cazurile de sprijin care traversează frontierele unui stat membru sau ale regiunilor sale.
- 16 Modul de redactare al considerentului (26) și al articolului 32 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1305/2013 susține teza potrivit căreia statele membre (sau regiunile acestora) pot utiliza numai criterii care sunt legate de proprietățile biofizice sau de constrângeri naturale ale zonelor care pot beneficia de sprijin. Considerentul (26) și articolul 32 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1305/2013 descriu în detaliu motivele pentru care o zonă potențial eligibilă este dezavantajată în mod natural și clasificată ca zonă montană (eligibilă). Pe de altă parte, nu se menționează în mod explicit dacă statele membre sau regiunile acestora pot aplica criterii diferite – și anume cele care nu au nicio legătură cu caracteristicile naturale ale zonelor care urmează să fie sprijinite – pentru delimitarea zonelor. Având în vedere natura juridică a Regulamentului nr. 1305/2013 (a se vedea articolul 288 al doilea paragraf prima și a doua teză TFUE), este destul de improbabil ca statele membre sau regiunile

acestora să poată utiliza criteriile care nu sunt enumerate la articolul 32 din Regulamentul nr. 1305/2013. Libertatea în alegerea formei și a mijloacelor pentru statele membre sau regiunile acestora ar fi mai în concordanță cu natura juridică a unei directive a Uniunii Europene (a se vedea articolul 288 al treilea paragraf TFUE).

- 17 Articolul 32 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1305/2013 permite o delimitare a zonelor care este circumscrisă la teritoriul unității administrative locale respective. Este discutabil dacă acest lucru presupune de asemenea alegerea procedurii pe care statele membre trebuie să o urmeze în cazurile de finanțare transfrontalieră (între diferite state membre sau regiuni diferite ale unui stat membru). În temeiul articolului 32 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1305/2013, potrivit intenției legiuitorului, delimitarea teritorială în statele membre ar trebui să se realizeze la nivelul unităților administrative locale (denumite în continuare „LAU2”), și anume la un nivel administrativ care are o legătură locală cu zonele care urmează să fie clasificate drept zone eligibile. Potrivit instanței de trimitere, în cazul în care unitățile administrative locale urmează să efectueze în practică delimitarea teritorială, acest lucru implică faptul că fiecare unitate administrativă locală efectuează delimitarea teritorială numai în domeniul său de competență, întrucât numai în această ipoteză există legătura impusă de dispoziție. Principiul efectivității dreptului Uniunii („effet utile”) prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE sugerează că statele membre nu pot stabili criteriile și procedurile de acordare a compensației astfel încât aceasta să nu fie plătită în cele din urmă pentru o anumită zonă, în condițiile în care suprafața respectivă a fost calificată drept eligibilă, iar aceasta indiferent de statul membru sau de regiunea ori unitatea administrativă locală care a efectuat această clasificare.
- 18 2. De asemenea, nu este clar pentru instanța de trimitere dacă, în temeiul articolului 31 alineatul (1) primul paragraf și alineatul (2) din Regulamentul nr. 1305/2013, agricultorii au dreptul, derivat din dreptul Uniunii, la plata indemnizației compensatorii de către autoritatea unui stat membru care admite cererile de sprijin și, în caz afirmativ, în ce condiții. Textul articolului 31 alineatul (1) primul paragraf și alineatul (2) din Regulamentul nr. 1305/2013, în special expresia „se acordă agricultorilor care” din cuprinsul articolului 31 alineatul (2) permite să se tragă această concluzie. Sensul obișnuit al formulării implică faptul că indemnizația compensatorie trebuie plătită dacă sunt îndeplinite condițiile enunțate în propoziția subordonată următoare [care începe cu „care”]. Caracterul obligatoriu este prezent și în alte versiuni lingvistice ale regulamentului, de exemplu în versiunea în limba engleză a articolului 31 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1305/2013 („shall be granted to farmers who”).
- 19 Cu toate acestea, o astfel de înțelegere a normei este în contradicție cu sistemul Regulamentului nr. 1305/2013. Acesta este conceput ca un sistem pe mai multe niveluri și necesită o programare din partea statelor membre sau a regiunilor acestora [a se vedea articolul 6 alineatul (1) a treia teză și alineatul (2) prima teză din Regulamentul nr. 1305/2013]. Numai în cazul în care există o programare

adecvată din partea statului membru respectiv, programele de finanțare vor fi de asemenea sprijinite financiar de FEADR. În principiu, cu unele excepții, acest concept permite statelor membre să decidă dacă doresc să ofere programe individuale de sprijin prevăzute în Regulamentul nr. 1305/2013. Măsura de sprijin „indemnizație compensatorie” nu este menționată în regulamentul ca o măsură pe care statele membre trebuie să o includă în mod necesar în programarea lor – spre deosebire, de exemplu, de măsurile de agromediu și climă prevăzute la articolul 28 alineatul (1) a treia teză din Regulamentul nr. 1305/2013.

- 20 **3.** De asemenea, nu este clar pentru instanța de trimitere dacă din articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1305/2013 pot rezulta indicii cu privire la calitatea juridică a reglementărilor statelor membre care conțin condițiile de acordare a indemnizației compensatorii. Regulamentul nr. 1305/2013 nu precizează modul în care statele membre organizează sprijinul în conformitate cu legislația lor națională. Prin urmare, pare evident că statele membre au o marjă largă de apreciere în punerea în aplicare a regulamentului în această privință, însă transpunerea acestuia în legislația națională nu trebuie să înlăture eficacitatea practică a măsurilor individuale [articolele 14-39 litera (c) din Regulamentul nr. 1305/2013]. Prin urmare, stabilirea criteriilor de eligibilitate sub formă de reglementări administrative (și anume norme juridice neobligatorii) pare problematică. Calitatea lor juridică implică faptul că autoritatea competentă este obligată doar de o practică în materia finanțării întemeiată pe reglementările administrative (autolimitarea administrației). În cazul în care această autoritate nu stabilește o astfel de practică de finanțare și, așadar, se abate de la reglementarea administrativă în general, numai practica de finanțare modificată are un efect extern față de un fermier interesat. În acest fel, autoritățile competente pot, teoretic, să modifice *a posteriori* cerințele de eligibilitate care au fost stabilite anterior într-un regulament administrativ.
- 21 Cu privire la relevanța în vederea pronunțării unei decizii: Răspunsul la a treia întrebare are un impact asupra modului în care instanța de trimitere este chemată să se pronunțe cu privire la cererea principală a reclamantului (cererea de plată a unei indemnizații compensatorii de 1 371,26 euro). În temeiul legislației naționale în vigoare, solicitantul nu are dreptul la indemnizația compensatorie pentru terenurile sale situate în Bavaria. În conformitate cu punctele 2.1 și 3.2.1 din VwV AZL, practica de finanțare a landului pârât prevede că indemnizația compensatorie se acordă numai pentru suprafețele situate în Baden-Württemberg. Pentru zonele situate în Bavaria, nu există niciun temei în legislația națională care să confere acest drept. În cazul în care Curtea răspunde negativ la a treia întrebare, cererea principală trebuie respinsă.
- 22 Răspunsul la prima, a doua și a patra întrebare influențează decizia instanței de trimitere cu privire la cererea reclamantei formulată în subsidiar (declarația ca nelegală a respingerii cererii sale de finanțare). În cazul unui răspuns negativ la a treia întrebare, instanța de trimitere trebuie să se pronunțe cu privire la cererea formulată în subsidiar. Prima, a doua și a patra întrebare conțin modalități diferite care, potrivit dreptului național, implică în sine – în măsura în care Curtea ar

răspunde afirmativ la una dintre aceste întrebări – faptul că practica actuală de finanțare a pârâtului este nelegală pe baza VwV AZL și a criteriilor de eligibilitate din aceasta, ceea ce înseamnă că respingerea cererii de finanțare a reclamantei este de asemenea nelegală. Prin intermediul cererii sale, reclamanta poate obține plata *a posteriori*, pentru anul de cerere 2019, a unei indemnizații compensatorii pentru suprafețele situate în Bavaria, chiar dacă criteriile de eligibilitate ar trebui mai întâi să fie modificate de pârât. În stadiu actual, criteriile de eligibilitate nu permit o indemnizație compensatorie pentru terenurile din Bavaria.

- 23 Până în prezent, nu există o jurisprudență a Curții de Justiție cu privire la articolele 31 și 32 din Regulamentul nr. 1305/2013 și la indemnizațiile compensatorii pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale prevăzute de acesta.
- 24 Până în prezent, nu au fost publicate hotărâri ale instanțelor din Baden-Württemberg privind indemnizațiile compensatorii în temeiul articolului 31 din Regulamentul nr. 1305/2013 și al VwV AZL. În ceea ce privește situația juridică din Bavaria – care corespunde analog celei din Baden-Württemberg – există o hotărâre judecătorească definitivă și publicată a Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tribunalul Administrativ Superior, landul Bavaria). În acel caz, reclamantul era proprietarul unei ferme de la granița dintre Bavaria și Hesse (un alt land, și anume o regiune a Germaniei). Ferma acoperea terenuri din Bavaria, precum și din Hesse, iar reclamantul a dorit, de asemenea, să primească o plată compensatorie pentru terenul situat în Hesse, care nu i-a fost acordată deoarece terenul nu se afla în Bavaria.